

Πρυνώ.

Κι' ἔτσι τρέχει ἀπάνω-κάτω ὅλη τὴν ἡμέρα θεονήστικος, ὥσπου τὸ βράδυ πειὰ, καταφέρνει νὰ κάνῃ τοὺς μαλλωμένους συζύγους νὰ μιλήσουν μὲ τὸ τηλέφωνο. 'Ο Ρουμπλάρ τότε, διακριτικός ὅπως πάντα, ἔξαφανίζεται ἀπὸ τὴ σκηνή. Καταλαβαίνει ὅτι τώρα εἶνε περιττός. Τὸ ἔργον του ἐτελείωσε.

Κι' ἀλήθεια, τὰ καταφέρει μιὰ χαρά. Κ' ἡ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι ψυτερά ἀπὸ δυὸς ἡμέρες λαμβάνει δυὸς γράμματα, ἕνα ἀπὸ τὸν κύριο Πρυνώ κι' ἔνα ἀπὸ τὴ γυναῖκα του. 'Ο Πιέρ, αὐτὴ τὴ φορά τὰ ἔχει μαζύ του κι' ἀρχίζει τὸ γράμμα μ' ἔνα ψυχρό: «Αξιότιμε κύριε...» Καὶ ἴδου τί τοῦ γράφει:

«Ἀντελήψθην ὅτι ἄνευ ἀδείας μου διετυπώσατε εἰς τὴν σύζυγόν μου ποίαν γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Μολονότι δὲ τοῦτο μοῦ εἶνε τελείως ἀδιάφορο, σᾶς τονίζω ὅτι δὲν ἔτρεπε νὰ μὲ ἀποκαλέσετε σύτε «μοιρντάρι», οὔτε «Καζανόβα», οὔτε «Δὸν Ζουνάν». Κατόταν, ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι καὶ πάλιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀδείας μου, ὑπεσχέθητε εἰς τὴν σύζυγόν μου ὅτι εἰς τὸ ἔξης θὰ τῆς είμαι πιστὸς «σὰν σκύλος! Περιττὸν εἶνε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἀπῆς ἡ φιλία μαζ... κλπ. κλπ.»

«Ἄξιότιμε κύριε... δὲν γνωρίζω διὰ ποίον ἀνεξαρθρῶτον λόγον, προσπαθήσατε νὰ μὲ ἔξεντελίσετε στὰ μάτια τοῦ συζύγου μου, διότι τοῦ εἴπατε ὅτι ὁ χαρακτήρας μου εἶνε δύλιγον ὑστερικός. 'Η ἀναίδειά σας δὲν ἔχει δρια. Ήως τολμήσατε λοιπὸν νὰ ἀποκαλέσετε τὴν μητέρα μου. στρίγγλα; Σᾶς παρακαλῶ συνεπῶς νὰ λησμονήσετε διὰ παντὸς εἰς ποίον δρόμον εὐρίσκεται τὸ σπίτι μας... κλπ.»

Μὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτά. "Υστερα ἀπὸ λίγο τὸν παίρνει στὸ τηλέφωνο ὁ Ροζέ Τριμμέλ, καταγανακτισμένος:

— Μιλῶ μὲ τὸν κύριο Ρουμπλάρ; τὸν ρωτάει. Θαυμάσια! Δὲν μοῦ λέτε, ποιὸς σᾶς ἔδωσε τὴν ἀδειανὰ πάτε νὰ πῆτε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πώς πινω σὰν μεθύστακας; Ποιὸς σᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἀναμιχθῆτε στὴν ἰδιωτική μου ζωὴ καὶ νὰ ἀναφέρεται μάλιστα καὶ ὡρισμένας φανταστικάς σχέσεις μου μὲ μιὰ δακτυλογράφο;

«Ο Σοστὲν Ρουμπλάρ θὰ ἥθελε νὰ ἀπαντήσῃ, νὰ ἔξηγηθῇ, μὰ δὲν προφτάνει, γιατὶ παίρνει τὸ τηλέφωνο ἡ κυρία Τριμμέλ:

— Είμαι κατάπληκτη ἀπὸ τὴν ἀχαρακτήριστη συμπεριφορά σας! τοῦ λέει. Μὰ πῶς μπορέσατε νὰ πῆτε τόσα πράγματα εἰς βάρος μου; Ντροπή σας, κύριε, ντροπή σας, γάϊδαρε, μὲ τὸ συμπάθειο!...

«Ο Σοστὲν Ρουμπλάρ κρεμάει τὸ ἀκουστικὸ ἀποθαρρυμένος. Καταλαβαίνει ὅτι ὅλοι συμφιλιώθηκαν κι' ὅτι αὐτὸς ὡς ἀμοιβή του, ἔκανε ἀκόμη καμμιὰ δεκαριά ἀσπονδους ἔχθρους. 'Οριστε λοιπὸν, αὐτὰ παθαίνει διαρκῶς ἔκεινος ποὺ ἀνακατεύεται στὶς φαγωμάρες τῶν ἀνδρογύνων. Πφ!... Φρίκη!...

ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΑΓΑΠΗ

"Α!... Τί ὠφελεῖ νὰ καρτερᾶς ὅρθιος στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ μὲ τὰ μάτια στοὺς νεκροὺς τοὺς δρόμους στηλωμένα, ὃν εἶνε νάρθη θὲ νάρθη, δίχως νὰ νοιώσῃς ἀπὸ ποῦ, καὶ πίσω σου πλησιάζοντας μὲ βήματα σθυμένα

θὲ νὰ σου κλείσῃ ἀπαλά μὲ τ' ἀσπρα χέρια της τὰ δυὸ τὰ μάτια ποὺ κουράστηκαν τοὺς δρόμους νὰ κυττάνε, κι' ὅταν, γελῶντας, νὰ τῆς πῆς θὰ σὲ ρωτήσῃ: «Ποιά είμαι ἀπ' τῆς καρδιᾶς τὸ σκίρτημα θὰ καταλάβης ποιά 'νε.

Δὲν ὠφελεῖ νὰ καρτερᾶς! "Αν εἶνε νάρθη θὲ νάρθη· κλειστά ὅλα νάνε, ἀντίκρυ σου νὰ στέκεται θὰ δῆς ὅρθη κι' ἀνοίγοντας τὰ χέρια της πρώτη θὰ σ' ἀγκαλιάσῃ.

'Αλλοιως, κι' ὃν εἰν' ὀλόφωτο τὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴν δεχθῆς, κι' ἔτσι ὡς τὴν δῆς, τρέξης σ' αὐτὴν, κι' ἐμπρὸς στὰ πόδια (της συρθῆς,

ὅν εἶνε "ἄρθη θὲ νάρθη,—ἀλλοιως θὰ προσπεράσῃ...

1925

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

Μᾶς ἀπεστάλη κατ' αὐτάς μιὰ σειρά γλυκυσμάτων ἐκ τῶν λεγομένων 'Ανατολίτικων καὶ τὰ διόποια ἔχουν ὅλα σχεδὸν τουρκικές δνομασίες, μὲ τὰς ὅποιας θὰ δημοσιεύωνται, ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς εἶνε εύκολος η μετονομασία των ἐκ τοῦ προχείρου.

ΣΑΡΑΪ ΛΟΥΚΟΥΜΑΣΙ

Γίνονται μὲ διδήποτε ἀλεύρι καλῆς ποιότητος, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ μαλακώνουν μετὰ τὸ σιρόπιασμα καὶ νὰ διατηροῦνται λίγο τραγανιστά, προσθέτουν στὸ ἀλεύρι καὶ μιὰ ἀναλογία ἀραροῦτι. 'Η ὅλη συνταγὴ δὲ ἔχει ὡς ἔξης:

'Άλεύρι 100 δράμια, ἀραροῦτι 25 δράμια, 6ούτυρο 25 δράμια, νερό 100 δράμια, μιὰ πρέζα ἀλάτι καὶ 4 αὐγά δόλκηρα. Βάζουν τὸ 6ούτυρο σὲ κατσαρόλα στὴ φωτιά νὰ κάψῃ καλά καὶ τότε ρίχνουν μέσα τὸ νερό μὲ μιὰ πρέζα ἀλάτι. "Αμα δὲ πάρη βράσι, ρίχνουν τὸ ἀλεύρι ἀνακατευμένο μὲ τὸ ἀραροῦτι. Τὰ δουλεύουν στὴ φωτιά δυνατὰ μὲ ξύλινη κουτάλα ή σπάτουλα μέχρις ὅτου πήξῃ καὶ γίνη μιὰ ζύμη σφιχτή που νὰ ξεκολλᾷ ἀπὸ τὶς πλευρές τῆς κατσαρόλας. Αὐτὸ δείχνει ὅτι εἶνε καλά ψημένη η ζύμη.

Τότε βγάζουμε τὴν κατσαρόλα ἔξω τῆς φωτιᾶς καὶ ἀφοῦ μισοκρυώσῃ η ζύμη, τῆς ἀνακατεύομεν ἔνα-ἔνα τὰ αὐγά, δουλεύουντας δυνατὰ μὲ τὴν σπάτουλα. Κατόπιν τοὺς τηγανίζουμε ὅπως τοὺς λουκουμάδες μέσα σὲ λίπος η 6ούτυρο, η σὲ καλὸ λάδι. Τὸ τηγανίσμα τοὺς ὅμως χρειάζεται λίγη προσοχὴ διὰ νὰ ξεροψηθοῦν καλά μέσα κι' ἔξω, διὰ νὰ μὴ μαλακώσουν στὸ σιρόπιασμα. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δὲ τὸ τηγανίσμα τοὺς, δὲν πρέπει στὴν ἀρχὴ νὰ καίη πολὺ τὸ λάδι η τὸ 6ούτυρο, ἀλλὰ νὰ εἶνε λίγο ζεστὸ καὶ δσο φουσκώνουν καὶ ξανθίζουν στὸ τηγανίσμα αὐξάνεται καὶ η φωτιά, ώστε νὰ θερμένεται περισσότερο τὸ λάδι η τὸ 6ούτυρο.

Τὸ φορμάρισμά τους δὲ γίνεται η μᾶλλον τὸ πλάσιμό τους, εἰς σθώλους μικρούς δσο ἔνα μεγάλο κεράσι καὶ τοὺς διποίους σθώλους πλάθομεν μέσα στὶς παλάμες μας, τὶς διποίες ἀλείφουμε μὲ λίγο 6ούτυρο η λάδι. Τοὺς πλάθομεν δὲ ἔνα - ἔνα καὶ τοὺς ρίχνουμε στὸ 6ούτυρο η στὸ λάδι. Αφοῦ τηγανισθοῦν καὶ πάρουν ἔνα καστανί χρῶμα τοὺς

βγάζουμε μὲ τρυπητή κουτάλα ἀπάνω σὲ στρατσόχαρτο νὰ στραγγίσουν καλά καὶ τότε γίνεται τὸ σιρόπιασμά τους, μέσα σὲ σιρόπι.

Τὸ σιρόπι αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἔχωμεν ἐτοιμάσει προηγουμένως διὰ νὰ εἶνε κρύο ὅταν θὰ ρίπτωμεν μέσα τοὺς λουκουμάδες.

'Ιδού τώρα καὶ η ἀναλογία τοῦ σιροπιοῦ αὐτοῦ διὰ νὰ εἶνε δεμένο στὸ βαθμὸ ποὺ πρέπει: Βάζομεν 300 δράμια ζάχαρι νὰ πάρη βράσι μὲ μισή δκα νερό. Ρίπτομεν καὶ μυρωδικά, κανέλλα η γαρύφαλλα καὶ καμμιὰ φλούδα λεμόνι, ἀφοῦ στίψωμεν μέσα μισὸ λεμόνι.

Τέλος ἀφοῦ τοὺς βγάλουμε ἀπὸ τὸ τηγάνι καὶ στραγγίσουν καλά, τοὺς ρίπτομεν μέσα στὸ κρύο σιρόπι καὶ τοὺς ἀφήνομεν ἔως δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας νὰ ἀπορροφήσουν σιρόπι. Τότε τοὺς βγάζουμε στραγγιστούς μὲ τρυπητή κουτάλα, βάζοντάς τους ἐντὸς πιατέλας καὶ σερβίρονται στὸ πιάτο μὲ μιὰ κουταλιὰ σιρόπι καὶ λίγη κανελλοζάχαρι.

ΝΙΚ. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

'Απὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου π. ἔ. ἡρχισε λειτουργοῦσα μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.— Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 Α — ΑΘΗΝΑΙ.